

[Else-Merete Ross.]

på, at børn og unge er meget modtagelige for kunst, når de får lejlighed til at komme i kontakt med den.

Jeg forstår, det er nødvendigt at få et sagkyndigt udvalg til at undersøge de tekniske spørgsmål i forbindelse med vandreudstillinger, men håber, de kan klares. Derigennem har man en mulighed for at få et publikum, som får et behov for kunst i det daglige liv, og det er den vekselvirkning mellem publikum og kunstnere, vi gerne skulle opnå.

Jeg finder det helt rigtigt, at de opgaver, som statens kunstfond havde til fremme af udsmykning af bygninger og anlæg, henlægges til det nye kunstfond og med samme beløb som vedtaget i 1962. Det eneste triste ved, at Eckersberg-Thorvaldsenfondet ophører er, at de to kunstneres navne forsvinder i denne forbindelse. Fondets opgaver overtages af statens almindelige kunstfond og udvides, ligesom beløbene hæves betydeligt.

Da vi i 1962 behandlede forslaget vedrørende Eckersberg-Thorvaldsenfondet, fandt jeg beløbene for beskedne til, at man virkelig kunne gennemføre fondets opgaver på rimelig måde. Ganske særlig fremhævede jeg, at der manglede midler til at støtte unge kunstnere. Dengang fik vi oplyst, at der i den tid, fondet havde eksisteret, altså fra 1956, var ydet i alt 28 kunstnere under 35 år en understøttelse på i alt 15.000 kr., og det gav 500 kr. i gennemsnit til hver. Forhåbentlig er det blevet bedre, efter at fondet har fået større midler til rådighed, men da fondet som hovedopgave havde at støtte ældre kunstnere og deres efterladte, vil det nye kunstfonds 3-årige stipendier til kunstnere i 20-30 års alderen især være til gavn for en gruppe kunstnere, som tidligere efter min mening ikke var tilstrækkelig tilgodeset.

Desuden kan de såkaldte engangsydelser også komme yngre kunstnere til gode, da ydelserne åbenbart kan administreres smidigt. Der står, at man skal ansøge om disse engangsydelser. Her vil jeg gerne spørge, om engangsydelserne ikke også i visse tilfælde kunne anvendes efter udvalgets skøn uden ansøgning, f.eks. som anerkendelse for kunstnere, som er af kvalitet, men som af en eller anden grund ikke har været tilstrækkelig påagtet, lad os sige som tilfældet har

været med Franciska Clausen, og når man nu ser hendes udstilling, kan man undre sig over, at så relativt få har kendt hende før.

Drejer det sig om en ældre kunstner, kan de 3-årige stipendier, der netop er beregnet for unge kunstnere, ikke benyttes. Da der vel heller ikke i sådanne tilfælde vil være sandsynlighed for indstilling til ydelse på finansloven, synes jeg, man i visse tilfælde kunne have brug for en slags opmuntrings- eller anerkendelsesydelse, og har derfor bragt spørgsmålet frem. Jeg indrømmer, at kunstfonden kan vise sin forståelse ved at indkøbe flere af en sådan for upågtet kunstners værker og derved give en tiltrængt opmuntring.

Fonden har også til opgave at yde støtte til kunstneres efterladte. Det spørgsmål havde vi også fremme under drøftelserne i 1962. Vi drøftede muligheden af at overflødiggøre denne støtte gennem indførelse af en royalty på kunstværker i offentlige samlinger og afgift til kunstnere ved senere overdragelser af deres værker, den såkaldte droit de suite, men det viste sig at medføre for mange vanskeligheder. Desuden drøftede vi en gradvis reduktion af støtten til de efterladte i forbindelse med den videre udvikling inden for den sociale lovgivning. Vi står over for en trinvis gennemført fuld folkepension, og jeg synes — uden at ville lægge mig fast på et bestemt standpunkt — at vi i udvalget skulle drøfte dette spørgsmål.

I forbindelse med de 3-årige stipendier og engangsydelserne omtales de faste årlige statsydelser og hædersgaver, der som hidtil vil blive søgt optaget på finansloven.

Antallet af faste årlige ydelser forbliver det samme for forfatterne, nemlig 50. For de bildende kunstnere forøges tallet fra 19 til 40 og for komponisterne fra 13 til 15.

Så vidt jeg ved, ydes hædersgaven nu til 2 forfattere, 1 bildende kunstner og 1 komponist, altså til 4, medens man nu foreslår, at i alt 22 kunstnere får hædersgaver. Jeg finder det meget glædeligt, at disse permanente ydelser nu forhåbentlig vil blive til delt et større antal af landets mest fortjente kunstnere, men jeg kan udmærket godt slutte mig til det synspunkt, det ærede medlem frk. Helga Pedersen og den ærede konservative ordfører fremdrog, at man muligvis ikke skal have de helt faste tal.

Den administrative organisation med 3